

redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love.

Til nr. 21

Der er tale om en redaktionel ændring med henblik på at harmonisere systematikken i de finansielle love. Reglerne om granskning i den gældende lovs § 191 findes tilsvarende i aktieselskabslovens § 95. Når bestemmelsen ophæves i lov om forsikringsvirksomhed, indebærer det uden videre, at § 95 i aktieselskabsloven i stedet finder anvendelse på forsikringsselskaber, der er aktieselskaber. Med forslaget nr. 7 sikres det samtidig, at bestemmelsen også fortsat finder anvendelse på gensidige selskaber.

Til nr. 22

I forbindelse med overdragelse af danske forsikringsbestande tegnet af udenlandske EU-forsikrings-selskaber samt selskaber fra andre lande, der har gennemført Rådets 3. generationsdirektiver om forsikringsvirksomhed, foreslås indført en pligt til ved overdragelsen at informere de danske forsikringstagere herom.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse herom. Hvorvidt der tillige skal ske en offentliggørelse af beslutningen om overdragelsen, afhænger af reglerne i det overdragende selskabs hjemland.

Når den endelige tilladelse til overdragelsen er blevet givet af hjemlandsmyndigheden, anses det for tilstrækkeligt, at Finanstilsynets redegørelse om overdragelsen alene offentliggøres i Statstidende og et landsdækkende dagblad.

Til nr. 23

Som konsekvens af gennemførelsen af 3. generationsdirektiverne om forsikringsvirksomhed er den pågældende bestemmelse overflødig.

Til nr. 24

Det foreslås at ændre § 240 c med henblik på at gennemføre enudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning. Med ændringen foreslås desuden en omstrukturering af bestemmelsen for at gøre denne mere klar og entydig.

Det bemærkes, at den gældende § 240 c, stk. 6, foreslås indsat som ny selvstændig § 240 d.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger. Be-

stemmelsen er uændret bortset fra, at der er indsat en præcisering af, at tavshedspligten alene vedrører fortrolige oplysninger. Denne præcisering er hidtil alene fremgået af lovens bemærkninger.

Stk. 2 indeholder en ny bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt må for det første ses som et supplement til den tavshedspligt, der er foreskrevet for forsikringsselskabers forhold. Det vil sige et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte forsikringsselskabers forretningsmæssige forhold, men i høj grad også et ønske om at beskytte selskabets kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder.

Finanstilsynets tavshedspligt er også en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må forsikringsselskaberne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver oplysningerne.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om, at Finanstilsynet bekræfter et givent forhold over for eksempelvis pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor ét selskab giver samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger og andre selskaber føler sig presset til at følge trop.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke selskabets ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde selskaberne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til tilsynet.

Oplysninger om et selskabs kunder m.fl. kan kun videregives med disses samtykke. Et selskab kan der-